

KRÖNIKA

Ulf Mårtensson: Somrig konstrunda vid havet

ULF MÅRTENSSON

ulf.martensson@ystadsallehanda.se

Fåglarna kvittrar, piper, ropar och kanske varnar de också när jag går över de undersköna ängarna ner mot havet vid Tjörnedala. Så hör jag vågorna och vattnets eviga, rogivande sång. Och där i gläntan hänger det första konstverket, Karin Palolas "Bungee".

Det hänger, för det är två gungor som Hagestads-konstnären Karin Palola har skapat som sitt bidrag till sommarens konstrunda, Art walk, längs kusten mellan Baskemölla och Vik. Jag sätter mig och gungar med hela havet framför mig. Ett konstverk att gunga och vila i. Skönt och kontemplativt.

Den andra gungan är upphängd i flätade, tånjbara gummirep, som linor som används vid bungyjump, hoptvinnade av flera tunnare trådar. Någon har snurrat linorna flera varv runt grenen, som vi gjorde i min barn- dom på lekplatsen så att gungan till slut hängde högt, högt med bara en kort lina kvar att hänga i.

Lite längre ner mot havet finns keramikern Elna-Karin Helgessons "Bee-ware", en skog av skyltar med bilder på bin. Ett bi surrar runt de gula skyltarna, som en helikopter eller drönare ute på apokalyptiskt uppdrag. Konstnären har skrivit korta texter på ett par skyltar, om att var tredje bi- och humleart är utrotningshotad, att våra naturliga pollinerare är hotade, att det pågår en miljökatastrof i det tysta. En tyst katastrof och så här denna idyll med vågskvalp och havets andning.

Längre ner, just där strandens sankt ängar med stillastående grodpölar avlöses av stenar som ligger som en liten barriär mot vattnet, har Jonas Larsen, formgivare och konstnär från Hammenhög, skapat sitt verk, "Golden days".

Det tar en stund innan jag upptäcker dem, de förgyllda stenarna som konstnären har placerats ut i området mellan strandskogen och havet. Som skatter som väntar på att bli funna. Den sista förgyllda stenen ligger ute i vattenbrynet, så att vågorna kan slå över den.

Anna Agger har sin verkstad vid Örnahusen. Hon sysslar med industridesign och har placerat fyra av sina formgivna bänkar i gröngräset. Enkla, funktionella och vackra. Färgerna i neongrönt och engelskt rött bryter mot naturens palett. Hon kallar verket "Vila". En bänk att sätta sig att vila på, eller en uppmaning till besökarna att stanna upp.

I ett vindpinat men högre träd upptäcker jag Rörums-konstnären Clemens Eks verk "Konstbefruktning". Även den titeln är fyndigt mångtydig, konst kan befrukta vårt seende och tänkande. Skulpturerna eller mobilerna liknar en sammansmältning av ett bröst och en spermie. Bröstvårtan pekar framåt, spermimens svans fladdrar där bakom. Vart är de på väg?

Jag vandrar tillbaka mot Tjörnedala, stärkt och lycklig över all denna rikedom både i naturen och i konstens värld. Det är inte de stora gesterna som konstnärerna använder sig av. De är inlyssnande och lyhörda, skapar rum för eftertanke och begrundan.

Utställningen är öppen dygnet runt fram till 30 september.

Clemens Eks verk "Konstbefruktning".

FOTO: ULF MÅRTENSSON